

Համարը ՀՕ-233-Ն

Տեսակը Պաշտոնական

Ինկորպորացիա

Տիպը Օրենք
Սկզբնադրյուրը ՀՀԴ 2006.12.27/67(522)
Նոր. 1404

Կարգավիճակը Գործում է
Հնդունման վայրը Երևան

Հնդունող մարմինը ՀՀ Ազգային ժողով
Ստորագրող մարմինը ՀՀ Նախագահ
Վավերացնող մարմինը
Ուժի մեջ մտնելու ամսաթիվը 06.01.2007

Հնդունման ամսաթիվը 05.12.2006
Ստորագրման ամսաթիվը 21.12.2006
Վավերացման ամսաթիվը
Ուժը կորցնելու ամսաթիվը

- Կապեր այլ փաստաթղթերի հետ**
- Փոփոխողներ և ինկորպորացիաներ**

ՀՀ ՕՐԵՆՔԸ ԱՎՏՈՄՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԻ ՄԱՍԻՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Օ Ր Ե Ն Ք Ը

Հնդունված է 2006 թվականի դեկտեմբերի 5-ին

ԱՎՏՈՄՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԻ ՄԱՍԻՆ

Գ Լ Ո Ւ Խ 1

ՀՆԴԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 1. Օրենքի կարգավորման առարկան

Սույն օրենքը կարգավորում է Հայաստանի Հանրապետությունում ավտոտրանսպորտային գործունեության կազմակերպման և իրականացման իրավական ու տնտեսական հարաբերությունները, այդ գործընթացին մասնակից իրավաբանական և ֆիզիկական անձանց կողմից ավտոտրանսպորտային միջոցների շահագործման, ուղևորների, ուղերեսի և բեռների փոխադրումների, սպասարկման ծառայությունների և փոխադրումների անվտանգության հետ կապված հարաբերությունները, ինչպես նաև նրանց իրավունքներն ու պարտականությունները:

Հոդված 2. Օրենքի գործողության ոլորտը

1. Սույն օրենքի գործողությունը տարածվում է ավտոտրանսպորտային գործունեություն կազմակերպող կամ իրականացնող բոլոր սուբյեկտների վրա:

2. Սույն օրենքի գործողությունը չի տարածվում զինվորական փոխադրումների և փրկարարական, օպերատիվ գործողությունների, անձնական ու ծառայողական օգտագործման նպատակներով, ինչպես նաև արտակարգ իրավիճակներում և օրենքով սահմանված այլ դեպքերում իրականացվող ավտոտրանսպորտային գործունեության վրա:

3. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում բարեգործության հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են «Բարեգործության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով:

(2-րդ հոդվածը լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

Հոդված 3.**Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին օրենսդրությունը**

Ավտոմոբիլային տրանսպորտի մասին օրենսդրությունը բաղկացած է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական օրենսգրքից, «Տրանսպորտի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքից, սույն օրենքից և այլ իրավական ակտերից:

Եթե Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված են այլ նորմեր, քան նախատեսված են սույն օրենքով, ապա կիրառվում են միջազգային պայմանագրերի նորմերը:

Հոդված 4. Օրենքի հիմնական հասկացությունները

Սույն օրենքում օգտագործվում են հետևյալ հիմնական հասկացությունները.

ավտոմոբիլային տրանսպորտ՝ ավտոտրանսպորտային միջոցների, հաղորդակցության ուղիների (ավտոմոբիլային ճանապարհների) և տեխնիկական կառուցվածքների ու շինությունների (ավտոմոբիլային տրանսպորտի օրենքների) ամբողջությունը.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառ՝ տրանսպորտային համակարգի բնագավառ, որն ընդգրկում է ավտոտրանսպորտային միջոցները, բեռնաման-բեռնաթափման աշխատանքների, տրանսպորտային սպասարկման և առաքման ծառայությունների մատուցման, ինչպես նաև ավտոտրանսպորտային միջոցների և ավտոմոբիլային ճանապարհների շահագործման ու սպասարկման հետ կապված ավտոմոբիլային տրանսպորտի այլ օբյեկտների տեխնոլոգիական շաղկապված համակարգը.

ավտոտրանսպորտային գործունեություն՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնելու համար նախատեսված տեխնիկական միջոցների, ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումների կազմակերպման և իրականացման գործնթացի, ինչպես նաև այդ գործնթացում ավտոկայարանային կամ երթակարգավարական սպասարկման ծառայությունների մատուցման հետ կապված գործունեություն.

տրանսպորտային աշխատանք՝ տրանսպորտային միջոցով փոխադրված բեռի (ուղևորների) քանակով և փոխադրման հեռակրությամբ բնութագրվող ցուցանիշ.

ավտոտրանսպորտային գործունեության մասնակից՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնելու, փոխադրումների կազմակերպման գործնթացի հետ կապված՝ ավտոկայարանային կամ երթակարգավարական սպասարկման ծառայություն մատուցող իրավաբանական կամ ֆիզիկական անձ.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի օբյեկտ՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի պահպանումը, տեխնիկական պատրաստականությունը և փոխադրումների գործնթացի կազմակերպումն ապահովող շինություն կամ կառույց, ավտոմոբիլային տրանսպորտի միջոցների հավաքակայանները, ավտոհավաքատեղները, ավտոմոբիլային տրանսպորտային շահագործման կամ առաջնային գործարանները, ավտոկայանները, երթակարգավարական կետերը, ավտոմոբիլային ճանապարհները, կամուրջները, թունելները, դրանց սպասարկման և նորոգման այլ օժանդակ կառույցներն ու շինությունները.

բնդիանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտ՝ ավտոտրանսպորտային միջոց, ավտոմոբիլի կամ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմ, որն ուղղված փոխադրող պարտավոր է ուղևորների, ուղերեսների և բեռների վճարովի փոխադրում իրականացնել ցանկացած քաղաքացու կամ իրավաբանական անձի պահանջով և փոխադրման պայմանագրով.

ավտոտրանսպորտային միջոց՝ ավտոմոբիլային ճանապարհներով ուղևորներ և բեռներ փոխադրելու, ինչպես նաև ոչ տրանսպորտային աշխատանքներ կատարելու համար սարքավորված անիվակու շարքավորված անիվակու ինքնագնաց կամ ավտոմոբիլի միջոցով քարշարկումով ավտոտրանսպորտային միջոցների ընդհանրություն.

ավտոկայարան՝ բնակավայրերում ուղևորների սպասարկումն ապահովող շինությունների համալիր, որը ներառում է 75 մարդոց ավելի տեղատարողությամբ սպասարակ, տոմսարկեր, ուղևորների նստեցման և իջեցման հարթակներ, ավտոբուսների կայանման հրապարակ, բեռների փոխադրում կազմակերպող և սպասարկում իրականացնող ավտոկայանը համարվում է բեռնատար ավտոկայան.

երթակարգավարական կետ՝ երթակարգավարի կողմից կամ այլ տեխնիկական միջոցով, ըստ չվացուցակների, կանոնավոր փոխադրումներ իրականացնող ավտոտրանսպորտային միջոցների աշխատանքի կարգավորման համար

նախատեսված շինություն, որտեղ սպասարկման ծառայություններ չեն մատուցվում.

ավտոռուս՝ ավտոմոբիլ, որի նատատեղերի քանակը, բացառությամբ վարորդի նատատեղի, գերազանցում է ութը. 9-17 նատատեղ ունեցող ավտոռուսը, առանց վարորդի նատատեղի, համարվում է միջլրուավորուս.

թերթ մարդատար ավտոմոբիլ՝ ավտոմոբիլ, որի նատատեղերի քանակը, բացառությամբ վարորդի նատատեղի, չի գերազանցում ութը.

մարդատար-տարսի ավտոմոբիլ՝ թերթ մարդատար ավտոմոբիլ, որի միջոցով, Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան, իրականացվում է սպասարկման ծառայությունների մատուցում.

ներհամայնքային փոխադրում՝ համայնքի վարչական տարածքի սահմաններում իրականացվող փոխադրում.

մերձքաղաքային փոխադրում՝ փոխադրումների սկզբնակետից մինչև վերջնակետ՝ մինչև 50 կմ ներառյալ հեռավորությամբ փոխադրում, որի սկզբնակետը կամ վերջնակետը գտնվում է քաղաքի (բնակավայրի) վարչական տարածքի սահմաններից դուրս.

միջքաղաքային փոխադրում՝ փոխադրումների սկզբնակետից մինչև վերջնակետ՝ 50 կմ-ից ավելի հեռավորության վրա իրականացվող փոխադրում.

ներմարգային փոխադրում՝ մարզի վարչական տարածքի սահմաններում իրականացվող փոխադրում.

միջմարգային փոխադրում՝ մարզերի միջև այլ մարզերի վարչական տարածքների տարանցումով կամ առանց տարանցման իրականացվող փոխադրում.

միջպետական փոխադրում՝ պետությունների միջև այլ պետությունների տարածքների տարանցումով կամ առանց տարանցման իրականացվող փոխադրում.

կանոնավոր փոխադրում՝ սահմանված ուղեգովով ու հաստատված չվացուցակով, առաջարկված փոխադրավարձով, ուղևորների նատեցման և իշեցման հաստատված կանգառներով, ինչպես նաև երթուղային տաքսու ուժիմով իրականացվող փոխադրում.

ոչ կանոնավոր փոխադրում՝ կազմակերպությունների կամ քաղաքացիների առանձին պատվերներով իրականացվող փոխադրում, որի իրականացման պայմանները յուրաքանչյուր դեպքում որոշվում են պատվիրատուի և փոխադրողի փոխահամաձայնությամբ.

կարոտածային փոխադրում՝ որևէ այլ պետությունում հաշվառված տրանսպորտային միջոցով Հայաստանի Հանրապետության տարածքում տեղաբաշխված երկու կետերի միջև իրականացվող փոխադրում.

երթուղի՝ փոխադրման սկզբնակետից մինչև վերջնակետ ավտոտրանսպորտային միջոցի շարժման համար սահմանված ուղեգով.

իռոնային երթուղի՝ երթուղի, որի ճանապարհային մակերևույթի տեսանելիությունը պակաս է 60, իսկ հանդիպակաց ավտոտրանսպորտային միջոցից՝ 120 մետրից, հորիզոնական կտրվածքով ունի ուռուցիկությամբ 1500 և գոգավորությամբ 1200 մետրից պակաս շառավիղ, ընդգրկում է լեռնազանգվածներով անցումներ և կիրճերով ուղեցվող քարդ, խիստ կտրտված կամ ոչ բավարար կայունությամբ ժայռեր, մեկ կամ մի քանի՝ միջինը 40-ից 60 տոկոս և ավելի հորիզոնական թերություն ունեցող, համապատասխանաբար 2 կմ-ից մինչև 1 կմ երկարությամբ կամ մինչև 1 կմ երկարության վրա 100 մետրից պակաս շառավիղով 6 ողորան՝ երկու և ավելի ճանապարհային հատվածով.

երթ (ուղերթ)՝ փոխադրման սկզբնակետից մինչև վերջնակետ ավտոտրանսպորտային միջոցի անցած ճանապարհը.

չվացուցակ՝ ժամանակացույց, որը ներառում է ավտոբուսների (միջլրուավորումների) մեկնման, ժամանման ժամանակի (միջպետական, միջմարգային և ներմարգային փոխադրումներում միջանկյալ կանգառների, ուղևորների նատեցման համար ավտոբուսի մատուցման), տեղի և երթերի իրականացման հաջորդականության մասին տվյալներ.

երթուղային ավտորուս՝ տվյալ երթուղու սահմանված կանգառներում ուղևորների նատեցում և իշեցում կատարելով՝ կանոնավոր փոխադրում իրականացնող ավտոբուս.

երթուղային տարսի՝ միջլրուավորուս, որով իրականացվում է կանոնավոր փոխադրում սահմանված երթուղով՝ միայն սահմանված կանգառներում նատատեղերի թվով ուղևորների նատեցում և ուղևորների պահանջով երթուղու ցանկացած կետում իշեցում կատարելով.

օպերատոր՝ ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով ուղևորների ներհամայնքային կանոնավոր փոխադրումներ իրականացնող 100 տոկոս համայնքային մասնակցությամբ կազմակերպություն.

երթուղու սիենս՝ երթուղու սպասարկման փաստաթուղթ, որը պարունակում է տեղեկություններ երթուղու կանգառների (միջպետական փոխադրումներում՝ սահմանային անցման կետերի), միջանկառային հեռավորությունների մասին.

ապրանքատրանսպորտային բեռնագիր՝ տրանսպորտային միջոցով փոխադրվող բեռի (ապրանքանյութական արձեքների) շարժի հիմնական հաշվառման փաստաթուղթ, որի հիմնան վրա բեռնառարիչը դուրս է գրում բեռը, իսկ բեռն ստացողը մուտքագրում է այն: Միջպետական բեռնափոխադրումների դեպքում ապրանքատրանսպորտային բեռնագիրը պետք է համապատասխանի «Բեռների միջազգային ավտոտրանսպորտային փոխադրումների պայմանագրի մասին ՍՍՌ (CMR)» կրնվենցիայի պահանջներին.

ճանապարհային թերթիկ՝ ավտոտրանսպորտային միջոցի աշխատանքի առաջնային հաշվառման փաստաթուղթ, որը ներառում է ավտոտրանսպորտային միջոցի մակնիշը, հաշվառման համարանիշը, մեխականատիրոջ (տնօրինողի) անվանումը, փոխադրման երթուղին, ավտոտրանսպորտային միջոցի տեխնիկական վիճակի և վարորդի առողջական վիճակի ամենօրյա ստուգումը հավաստող նշագրում, ավտոտրանսպորտային միջոցի

աշխատանքի ժամանակահատվածը (փաստացի կատարված երթերի մեկնաման ժամերը), ինչպես նաև ավտոտրանսպորտային միջոցի սեփականատիրոջ (տնօրինողի) կողմից սահմանվող անհրաժեշտ այլ տվյալներ.

Երթուղային ցանց համապատասխան չվացուցակներով ու սխեմաներով միջպետական, միջմարզային, ներմարզային և ներհամայնքային երթուղիների համակարգ.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական շահագործում՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի շահագործման արդյունավետության ու անվտանգության ապահովման և շրջակա միջավայրի վրա ավտոմոբիլի վնասակար ազդեցության նվազագույն մակարդակի ապահովման համար իրականացվող տեխնիկական, տնտեսական և կազմակերպչական միջոցառումների համակարգ, որը ներառում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի պահպանումը, տեխնիկական սպասարկումները, ընթացիկ ու հիմնական նորոգումները և այդ աշխատանքների կատարման հաշվառումը.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական սպասարկումներ՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի վնասակարությունները կանխելու և վերացնելու, ավտոմասերի մաշման հաճախականությունը նվազեցնելու և մինչև հիմնական նորոգումը ծառայության ժամկետը երկարաձգելու նպատակով իրականացվող պարտադիր տեխնիկական համալիր միջոցառումներ.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի ընթացիկ նորոգում՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի, շահագործման ընթացքում առաջացած անսարքությունների և խափանումների վերացման նպատակով իրականացվող տեխնիկական համալիր միջոցառումներ.

ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի հիմնական նորոգում՝ ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի, դրա բաղկացուցիչ մասերի գոյապաշարի վերականգնման և ավտոտրանսպորտային միջոցի շահագործման պիտության ժամկետը երկարաձգելու նպատակով իրականացվող տեխնիկական համալիր միջոցառումներ.

արտադրական բազա՝ տեխնիկական միջոցներով և սարքավորումներով կահավորված արտադրական շենքեր և շինություններ ունեցող համապատասխան տարածք, որտեղ կազմակերպվում են ավտոտրանսպորտային միջոցների կայանումը և պահպանումը (գիշերակաց), տեխնիկական սպասարկումների, ընթացիկ նորոգումների կատարումը և հաշվառումը, փաստաթղթերի փարումը, ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական և վարորդների առողջական վիճակի ամենօրյա նախառուղ երթային զննման անցկացումը.

հավաքակայան՝ կայանատեղ, որտեղ առկա են վարորդների ամենօրյա բուժքնաման և երթուղի դուրս գալուց առաջ ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակը վերահսկելու կետեր և իրականացվում են ավտոտրանսպորտային միջոցների կայանում, պահպանում (գիշերակաց) և վարորդների առողջական ու ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակի ամենօրյա նախառուղ երթային զննում.

ավտոմոբիլային ճանապարհի վտանգավոր տեղամասեր՝ ավտոմոբիլային ճանապարհի տեղամասեր, որոնցով ավտոտրանսպորտային միջոցների երթևեկությունը կապված է շարժման ռեժիմի կտրուկ փոփխությունների հետ և որտեղ, կապված ճանապարհատրանսպորտային պատահարների առավել հնարավոր առաջացման հետ, տեղադրված են կամ պետք է տեղադրվեն նախազգուշացնող ճանապարհային նշաններ, կամ ձեռնարկված են այլ կազմակերպատեխնիկական միջոցառումներ.

ավտոտրանսպորտային միջոցի արագությունների նորմավորում՝ երթուղու կանգառների միջև կամ երթուղով ավտոտրանսպորտային միջոցների շարժման (արագության) նորմաների սահմանումը.

բեռնարկղ (կոնսեներ)՝ չփարեթավորվող բեռների փոխադրման համար նախատեսված՝ բազմակի օգտագործման նշանակությամբ և մեքենայացված բեռնաման-բեռնաթափման, ինչպես նաև բեռի ժամանակավոր պահման համար նախատեսված՝ 1մ³ ծավալը գերազանցող տարա (ապրանքաման).

երթուղիներում երթևեկության ստվրական ռեժիմ՝ երթևեկության չվացուցակով նախատեսված բոլոր կանգառներով իրականացվող ուղևորափոխադրումներ.

երթուղիներում երթևեկության կիսաճեպրնթաց ռեժիմ՝ երթուղու սկզբնակետից մինչև վերջնակետ, սահմանափակ կանգառներով (ուղևորների զանգվածային հաճախման կետերում՝ մեծ թվաքանակով աշխատողներ ունեցող կազմակերպությունների կայարանների մոտ, քաղաքի կենտրոնում, արդյունաբերական հանգույցներում) իրականացվող ուղևորափոխադրումներ.

երթուղիներում երթևեկության ճեպրնթաց ռեժիմ՝ երթուղու սկզբնակետից մինչև վերջնակետ առանց կանգառների իրականացվող ուղևորափոխադրումներ.

սեղմված բնական կամ հեղուկացված նավթային զազով աշխատելու համար ավտոտրանսպորտային միջոցներում տեղադրվող զազարալոնային սարքավորումներ՝ զազարալոնների և դրանց արմատուրայի (զազարալոնների խաչուկների, եռարաշխիկների, փականների), միացնող խողովակների, զազատար խողովակամուղի և դրանց միացման հանգույցների, բարձր և ցածր ճնշման ռեդուկտորների, շարժիչ աշխատանքի կառավարման համակարգի, սոուլիչ-չափիչ և ապահովիչ սարքերի ամբողջությունը.

զազարալոնների պարբերական վկայագրում՝ զազարալոնների պատրաստման և շահագործման տեխնիկական փաստաթղթերով սահմանված պարբերականությամբ և ծավալով իրականացվող տեխնիկական արատորոշում, որով սահմանվում է բալոնի օգտագործման ժամկետը:

(4-րդ հողվածը լրաց. 20.11.14 ՀՕ-163-Ն, փոփ. 20.11.14 ՀՕ-168-Ն, լրաց., խմբ., փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, փոփ. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն, լրաց. 20.01.21 ՀՕ-48-Ն)

- (հոդվածը 30.07.21 [ՀՕ-314-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից մեկ տարի հետո)
- (հոդվածը 18.01.22 [ՀՕ-8-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից վեց ամիս հետո)
- (հոդվածը 09.02.22 [ՀՕ-31-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակման օրվանից երեք ամիս հետո)

Գ Լ ՈՒ Խ 2

ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄԸ ԵՎ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒՄԸ ԱՎՏՈՍՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԻ ԲՆԱԳԱՎԱռում

Հոդված 5. Պետական կարգավորման հիմունքները ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում

1. Ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում պետական կարգավորումն իրականացվում է հետևյալ նպատակներով.
ա) պետության, ավտոմոբիլային տրանսպորտի ծառայություններից օգտվողների և ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնող քաղաքացիների և իրավաբանական անձանց շահերի պաշտպանության ապահովում։
բ) ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտի համայիր զարգացման, ամբողջական, արդյունավետ, անվտանգ և որակյալ գործունեության ապահովում։
գ) Պետական կարգավորումն ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում իրականացվում է հետևյալ ձևերով.
ա) ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում պետական քաղաքանակացում։
բ) ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում պետական կարգավորման մարմինների խնդիրների և իրավասությունների սահմանում։
ց) ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառին վերաբերող նորմատիվ իրավական ու նորմատիվ տեխնիկական ակտերի և ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի գործունեությունը կարգավորող գերատեսչական նորմատիվ ակտերի ընդունում։
դ) ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում գործունեության առանձին տեսակների լիցենզավորում։
ե) ավտոմոբիլային տրանսպորտով ողևորների և բեռների փոխադրումների ժամանակ իրականացվող որոշակի աշխատանքների (ծառայությունների) և որոշակի տեխնիկական միջոցների ու օբյեկտների համապատասխանության հավաստումը՝ «Համապատասխանության գնահատման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով։
զ) ավտոմոբիլային տրանսպորտում մոբիլիզացիոն պատրաստության և քաղաքացիական պաշտպանության դեկանարում։
ե) ավտոմոբիլային տրանսպորտի շահագրծման անվտանգության նկատմամբ հսկողության իրականացում։
ը) ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի գործունեության մասին վիճակագրական տեղեկատվության հավաքման, կուտակման և վերլուծության կարգի սահմանում։
թ) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ նպաստեաված այլ գործառույթների իրականացում։
3. Պետական կարգավորումն ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում իրականացնում են պետական կառավարման այն մարմինները, որոնց Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ վերապահված են համապատասխան գործառույթներ։

Հոդված 6. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի պետական կառավարումը

1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի պետական կառավարումն իրականացնում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության լիազորած պետական կառավարման մարմինը (այսուհետ՝ լիազոր մարմին):
2. Լիազոր մարմինը՝
ա) իր իրավատերյունների սահմաններում ապահովում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառին առնչվող պետական ծրագրերի, հայեցակարգերի, տեխնիկական և ռազմավարական քաղաքանակության մշակումը և իրականացնումը։
բ) իր իրավատերյունների սահմաններում ապահովում է ուղևորատար ավտոմոբիլային տրանսպորտի երթուղային ցանցի բարեփոխման և ներդաշնակեցման, ավտոլայարանային ծառայությունների համարի բարելավման և

ընդլայնման, ինչպես նաև ուղևորների սպասարկման բարելավմանն ուղղված միջոցառումների իրականացումը.

գ) ապահովում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում միջազգային համագործակցության իրականացումը.

դ) ապահովում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի հաղորդակցության ուղևորների, ճանապարհային ցանցի

կատարելազգործման և ներդաշնակեցման ռազմավարության քաղաքականության մշակումը և իրականացումը.

ե) իր իրավասությունների սահմաններում տարածքային կառավարման և տեղական ինքնակառավարման մարմինների հետ համագործակցելով՝ ապահովում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի գործունեության կառավարման համակարգումը.

զ) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրական ակտերով սահմանված կարգով իրականացնում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառը կանոնակարգող իրավական և տեխնիկական նորմատիվ ակտների մշակումը՝ անվախ սեփականության ձևից.

Է) Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան՝ իրականացնում է տրանսպորտային միջոցների և դրանց կցորդների պարտադիր տեխնիկական գննություն իրականացնող իրավաբանական անձանց և անհատ ձեռնարկատերների լիցենզավորումը.

ը) (**Կետն ուժը կորցրել է 09.07.20 ՀՕ-364-Ն**)

թ) իր իրավասության սահմաններում ապահովում է շրջակա միջավայրի վրա ավտոտրանսպորտային միջոցների և դրանց կցորդների պարտադիր տեխնիկական գննությունը իրականացնող իրավաբանական անձանց և անհատ ձեռնարկատերների լիցենզավորումը.

ժ) իրականացնում է օրենքով և այլ իրավական ակտերով սահմանված լիազորություններ:

(6-րդ հոդվածը փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, 09.07.20 ՀՕ-364-Ն)

Հոդված 6.1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում պետական վերահսկողությունը

1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառում պետական վերահսկողությունն իրականացնում է տրանսպորտի բնագավառում վերահսկողություն իրականացնող տեսչական մարմինը (այսուհետ՝ տեսչական մարմին):

2. Տեսչական մարմինը՝

1) իր իրավասության սահմաններում վերահսկողություն է իրականացնում ավտոմոբիլային տրանսպորտի բնագավառի իրավական ակտերի, լիցենզիաների և միջազգային թույլտվությունների պահանջների կատարման նկատմամբ.

2) կիրառում է օրենքով նախատեսված պատասխանատվության միջոցներ սույն օրենքի պահանջների խախտման համար:

(6.1-ին հոդվածը լրաց. 09.07.20 ՀՕ-364-Ն)

Հոդված 7. Ավտոմոբիլային տրանսպորտով միջային փոխադրումները

1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտով ուղևորների, ուղերեւների և բեռների միջային փոխադրումները կազմակերպվում և իրականացվում են Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերի պահանջներին և Հայաստանի Հանրապետության տարածքից ուղևորների, ուղերեւների և բեռների միջային փոխադրումների իրականացման կարգին համապատասխան։ Հայաստանի Հանրապետության տարածքից ուղևորների, ուղերեւների և բեռների միջային փոխադրումների իրականացման կարգը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը։

2. Հայաստանի Հանրապետության տարածքում կարուտաժային փոխադրումն արգելվում է, բացառությամբ միջազգային համաձայնագրերով սահմանված դեպքերի։

3. Հայաստանի Հանրապետությունում ավտոմոբիլային տրանսպորտով միջային փոխադրումներ իրականացնող բեռնատար տրանսպորտային միջոցները, ինչպես նաև միկրոավտոբուսները պետք է կահավորված լինեն թվային տախտղափով (բացառությամբ «Միջազգային ավտոճանապարհային փոխադրումներ» կատարող տրանսպորտային միջոցների անձնակազմի աշխատանքի մասին» համաձայնագրի կողմ չհանդիսացող պետություններում հաշվառված տրանսպորտային միջոցների)։ Թվային տախտղափով կահավորված միջային փոխադրումներում ներգրավված տրանսպորտային միջոցները շահագործությունները և վարորդները պետք է ունենան համապատասխանաբար կազմակերպության և վարորդի թվային տախտղափի քարտեր, որոնց ձևերը և տրամադրման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը։

4.

5.

6.

(7-րդ հոդվածը խմբ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, լրաց. 16.09.20 ՀՕ-420-Ն)

(հոդվածը 30.07.21 ՀՕ-314-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից մեկ տարի հետո)

Հոդված 8. Լիցենզավորումը և ապահովագրությունը ավտոմոբիլային տրանսպորտում

1. Ընդհանուր օգտագործման ուղևորատար ավտոմոբիլային տրանսպորտի առանձին տեսակներով փոխադրումներն իրականացվում են լիցենզիայի հիման վրա՝ «Լիցենզավորման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

2. Ընդհանուր օգտագործման ուղևորատար ավտոմոբիլային տրանսպորտում փոխադրողները պարտավոր են սպահովագրել երթորդ անձանց լյանքին, առողջությանը կամ գույքին պատճառված վիճակի հատուցման իրենց քաղաքացիական պատասխանատվության ռիսկը՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությանը համապատասխան:

Գ Լ ՈՒ Խ 3

ԱՎՏՈՄՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏՈՎ ՈՒՂԵՎՈՐՆԵՐԻ ԵՎ ՈՒՂԵԲԵՈՒ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐԱՎՈՒՄԸ

Հոդված 9. Ուղևորների և ուղերեսի փոխադրումների կազմակերպման հիմնադրույթները

1. Ուղևորների և ուղերեսի փոխադրումները (ուղևորափոխադրումները) իրականացվում են՝
ա) կանոնավոր փոխադրումների դեպքում՝ երթուղային ավտոբուսներով, երթուղային տաքսիներով, ոչ կանոնավոր փոխադրումների դեպքում՝ առանձին պատվերներով ավտոբուսներով.

բ) մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով.

գ) ավտոտրանսպորտային միջոցն արտադրողի տեխնիկական պայմաններով նախատեսված կամ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրական ակտներով սահմանված կարգով վերասարքավորված բեռնառութեատար ավտոմոբիլներով:

2. Ուղևորափոխադրումների երթուղային ցանցը ձևավորվում է երթուղիների կազմակերպման միջոցով:
Երթուղիները, ըստ աշխատանքային ռեժիմի, կազմակերպվում են մշտական, լրացուցիչ, սեղոնային, հատուկ և ժամանակավոր, ըստ երթևեկության ռեժիմի՝ առողջական, կիսաձեւալիքաց և ձեւալիքաց ռեժիմով:

Ուղևորափոխադրումները, ըստ վարչական տարածքի հատկանիշի, կազմակերպվում են ներհամայնքային, ներմարզային, միջմարզային, միջավետական, ըստ կազմակերպման բնույթի՝ կանոնավոր և ոչ կանոնավոր, ըստ նշանակության՝ ընդհանուր օգտագործման, զբոսաշրջային և հատուկ սկզբունքներով:

3. Միկրոավտոբուսային փոխադրումները կազմակերպվում են ավտոբուսային փոխադրումների կազմակերպման ընդհանուր, ինչպես նաև սույն օրենքով միկրոավտոբուսային փոխադրումների համար սահմանված այլ պահանջներին համապատասխան:

(9-րդ հոդվածը փոփ. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

Հոդված 10. Կանոնավոր ուղևորափոխադրումների երթուղային ցանցի կազմակերպումը

1. Կանոնավոր ուղևորափոխադրումների երթուղիների սպասարկումն իրականացվում է չվացուցակի և երթուղու սխեմայի (իսկ ներհամայնքային երթուղիներում՝ սահմանված ուղեգծով) հիման վրա: Չվացուցակը պետք է ապահովի ուղևորների փոխադրման փաստացի պահանջարկի բավարարումը, ավտովարորդների աշխատանքի և հանգստի ռեժիմի կազմակերպումը, ավտոբուսների արդյունավետ շահագործումը և փոխադրումների անվտանգությունը: Առանց չվացուցակի և երթուղու սխեմայի (իսկ ներհամայնքային երթուղիներում՝ սահմանված ուղեգծով)՝ երթուղիների սպասարկումն արգելվում է:

1.1. Միջավետական ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղային ցանցը կազմակերպում է լիազոր մարմինը՝ համագործակցելով այլ պետությունների տրանսպորտի ոլորտը կանոնակարգող համապատասխան լիազոր մարմինների հետ, և հրապարակում լիազոր մարմնի ինտերնետային կայքում:

2. Միջմարզային և ներմարզային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղային ցանցերը կազմակերպում է լիազոր մարմինը՝ համաձայնեցնելով համապատասխան տարածքային կառավարման մարմնի հետ, իսկ Երևան քաղաքի վարչական տարածքով անցնող երթուղիների ուղեգծերը՝ Երևանի քաղաքապետի հետ:

Ներհամայնքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղային ցանցը կազմակերպում է համապատասխան համայնքի դեկավարը՝ համայնքի վարչական տարածքից դուրս եկող երթուղիների ուղեգիծը նախապես համաձայնեցնելով լիազոր մարմնի և համապատասխան տարածքային կառավարման մարմնի հետ:

Երթուղային ցանցերի համաձայնեցման կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

3. Միջմարզային, ներմարզային և ներհամայնքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների չփացուցակները և երթուղիների սիեմաները մշակում և հաստատում է դրանց երթուղային ցանցը կազմակերպող համապատասխան մարմնին:

4. Միջկրոպատորուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիները կարող են կազմակերպվել նաև երթուղային տարածությունները՝ մշտական ուղևորակության պայմաններում՝ չփացուցակներով, փոփոխական ուղևորակության դեպքերում՝ բայց ուղևորակութակումների առաջացման միջակայքերի:

(10-րդ հոդվածը լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, փոփ., իսր. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

Հոդված 11. Կանոնավոր ուղևորափոխադրումների կազմակերպման հիմնական պահանջները

1. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումներն իրականացնում են միայն մրցութային եղանակով ընտրված կազմակերպությունները կամ անհատ ձեռնարկատերերը (այտուետ՝ կազմակերպություններ), բացառությամբ այն դեպքերի, երբ ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումներն իրականացնում է օպերատորը:

2. Միջմարզային և ներմարզային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների մրցույթները կազմակերպում և անցկացնում են լիազոր մարմնի, իսկ ներհամայնքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումներին՝ համապատասխան համայնքի դեկավարի կազմած մրցութային հանձնաժողովները՝ մրցույթների անցկացման ժամանակացույցին համապատասխան:

3. Միջմարզային, ներմարզային և ներհամայնքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների մրցութային հանձնաժողովների կազմակիրման, մրցույթի անցկացման, մրցույթի մասնակցության պայմաններն ու մրցույթի հաղթողին որոշելու [լարզը](#), ինչպես նաև մրցույթում հաղթողին որոշելու չափանիշները սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

4. Մրցույթի ներկայացվող տրանսպորտային միջոցները պետք է համապատասխանեն անվտանգության, աշխատանքի ու շրջակա միջավայրի պահպանության և տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին և արտադրողի կողմից նախատեսված լինեն տվյալ տեսակի փոխադրումների համար: Մրցույթին ներկայացվող տրանսպորտային միջոցներում պետք է ներառվեն հաշմանդամություն ունեցող անձանց նատեցման և իջեման համար հարմարեցված ավտոբուսներ, որոնց նվազագույն քանակը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

5. Երթուղու սպասարկումն իրականացվում է մրցույթում հաղթող կազմակերպության կողմից մրցույթի ժամանակակիր առաջարկված փոխադրավարձով, բացառությամբ օպերատորի կողմից սպասարկվող երթուղիների, որտեղ երթուղիների սպասարկումն իրականացվում է ավագանու սահմանած փոխադրավարձով:

Երթուղու փոխադրավարձ կարող է վերանայվել օրեւէտիվ պատճառներով (դրամի արժեքը կամ արժեքնուրում, վաղեկիքարտության նյուուերի, տրանսպորտային միջոցների և ավտոպահետամասերի գների փոփոխություն) մրցութային հանձնաժողովի նախաձեռնությամբ կամ կազմակերպության ներկայացրած հիմնավոր հաշվարկների հիման վրա՝ մրցութային հանձնաժողովի ներկայացմամբ և երթուղային ցանցը կազմակերպող համապատասխան մարմնի որոշմամբ, իսկ ավագանու սահմանած փոխադրավարձի դեպքում՝ մրցութային հանձնաժողովի ներկայացմամբ և ավագանու որոշմամբ:

6. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների իրականացման գործընթացը կարգավորվում է դրանց երթուղային ցանցը կազմակերպող համապատասխան մարմնի և փոխադրումներն իրականացնող կազմակերպության միջև կնքված համապատասխան պայմանագրով, որի պայմանները սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

7. Հայաստանի Հանրապետության տարածքում ուղևորների և ուղեւերի կանոնավոր փոխադրումների կազմակերպման գործընթացը կարգավորվում է ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով ուղևորափոխադրումների կազմակերպման կարգով:

Հայաստանի Հանրապետության տարածքում ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով ուղևորափոխադրումների կազմակերպման կարգը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

8.

(11-րդ հոդվածը լրաց. իսր. 20.11.14 ՀՕ-163-Ն, լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, փոփ., իսր. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

(հոդվածը 09.02.22 [ՀՕ-31-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի 01.01.23 թվականին)

Հոդված 12. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիները սպասարկման իրավունքից զրկելը

1. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումներն իրականացնող կազմակերպությունները կարող են գրկվել երթուղու սպասարկման իրավունքից սույն օրենքի 10-րդ հոդվածի երկրորդ մասում նշված համապատասխան մարմնի որոշմամբ՝ տեսչական մարմնի ներկայացմամբ և մրցութային հանձնաժողովի եզրակացությամբ:

2. Երթուղու սպասարկման իրավունքից գրկման հիմք են՝

ա) մրցութին մասնակցության համար սահմանված պայմանների խախտումը կամ դրանց գնահատված ցուցանիշների նվազումը.

բ) փոխադրումներն իրականացնող կազմակերպության ճանապարհային թերթիկի վրա երթուղու սպասարկման իրավունքը հաստկացնող մարմնի լիազորած կազմակերպության կողմից կատարվող համապատասխան նշումի կամ ճանապարհային թերթիկի բացակայությունը.

գ) կազմակերպության լուծարումը կամ գրկումը ավտոտրանսպորտային գործունեություն իրականացնելու իրավունքից.

դ) հաստատված չվացուցակներով ավտոբուսների (միջրոավտորուսների) մեկնման ժամերի խախտումները, երթուղու ուղեգծից ինքնակամ շեղումները և վերջնակետի (սկզբնակետի) խախտումները.

դ.1) երթուղին ինքնակամ չսպասարկելը, բացառությամբ Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված դեպքերի.

Ե) (Կետն ուժը կորցրել է 20.11.14 ՀՕ-163-Ն)

զ) սույն օրենքի 11-րդ հոդվածի վեցերորդ մասում նշված համապատասխան մարմնի հետ կնքած պայմանագրում

նշված այլ պայմանների խախտումները, ներառյալ՝ բնապահպանական նորմերն ու պահանջները.

է) ավտոտրանսպորտային միջոցներից աղտոտող նյութերի արտանետումների սահմանված նորմատիվների գերազանցումը.

ը) (Ենթակետն ուժը կորցրել է 10.12.21 ՀՕ-379-Ն)

Կանոնավոր փոխադրումներն իրականացնող կազմակերպություններին սույն մասի «ա», «բ», «դ», «զ», «է» կետերով նախատեսված դեպքերում սույն հոդվածի առաջին մասով նախատեսված մարմինը նախազգուշացնում է տեսչական մարմնի կողմից խախտումը հայտնաբերվելու օրվանից հետո՝ 5-օրյա ժամկետում:

Նախազգուշացնումը ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում, խախտումը չվերացնելու, ինչպես նաև մեկ տարվա ընթացքում նույն խախտումը կրկնելու դեպքում կազմակերպությունը գրկվում է երթուղու սպասարկման իրավունքից:

Սույն մասի «գ» և «դ.1» կետերում նշված դեպքերում կազմակերպությունն առանց նախազգուշացման գրկվում է երթուղու սպասարկման իրավունքից:

(պարբերությունն ուժը կորցրել է 20.11.14 ՀՕ-163-Ն)

3. Խախտման վերաբերյալ նախազգուշացնումը և երթուղու սպասարկման իրավունքից գրկման որոշումը ստանալուց հետո կազմակերպությունն իրավունք ունի վիճարկելու դրանք և կարող է բողոքարկել դատական կարգով:

(12-րդ հոդվածը փոփ., լրաց. 20.11.14 ՀՕ-163-Ն, փոփ., լրաց., խմբ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, փոփ.)

09.07.20 ՀՕ-364-Ն, 10.12.21 ՀՕ-379-Ն)

(հոդվածը 09.02.22 ՀՕ-31-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակման օրվանից երեք ամիս հետո)

Հոդված 13. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիներին և սպասարկող ավտոտրանսպորտային միջոցներին ներկայացվող ընդհանուր պահանջները

1. Ներհամայնքային և մերձքաղաքային ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների կանգառները պետք է տեղաբաշխվեն ուղևորների կուտակման հանգուցային կետերում, միջքաղաքայինը՝ միջանկյալ ավտոկայաններում, ապահովեն ուղևորների հարմարավետ ու մատչելի սպասարկումը, անվտանգ մոտեցումը և համապատասխանեն կանգառների շահագործման կանոններին: Փոխադրումների առանձնահատկություններին համապատասխան՝ երթուղու կանգառները կարող են լինել հիմնական, ժամանակավոր և ըստ ուղևորի պահանջի:

2. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումները սպասարկող ավտոտրանսպորտային միջոցները պետք է ունենան երթուղին արտահայտող ցուցատախտակով, երթուղու չվացուցակով և սխեմայով (բացառությամբ ներհամայնքային երթուղիների), սպասարկող կազմակերպության անվանման և գտնվելու վայրի նշմամբ ցուցանակով, ավտոտրանսպորտային միջոցների անվտանգությանը ներկայացվող արտաքին և ներքին կահավորում: Կահավորման պահանջները սահմանվում են տեխնիկական կանոնակարգերով և ստանդարտներով:

3. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումներ իրականացնող ավտոտրանսպորտային միջոցների ուղևորական ուղևորների համար տեսանելի կենտրոնական մասում, փակցվում է ցուցանակ, որը ներառում է անհրաժեշտ տեղեկատվություն ուղևորների և ուղևորափոխադրումն իրականացնող վարորդների իրավունքների ու պարտականությունների մասին:

4. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիների կանգառների տեղաբաշխումը պետք է համաձայնեցվի ճանապարհային, տեղաբաշխման վարչական տարածքի ճարտարապետական, բնապահպանական մարմինների, Հայաստանի Հանրապետության ոստիկանության «Ճանապարհային ոստիկանություն» ծառայության (այսուհետ

Ճանապարհային ոստիկանություն), երթուղում երկարուղային գծանցի առկայության դեպքում՝ նաև երկարուղային գծանցները տնօրինտղ համապատասխան մարմինների հետ:

(13-րդ հոդվածը փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

Հոդված 14. Ուղևորների և ուղերենի կանոնավոր փոխադրումների կազմակերպումը

1. Ավտոբուսներով ուղևորների և ուղերենի կանոնավոր փոխադրումներն իրականացվում են ուղետումների և ուղերենային անդորրագրերի հիման վրա:

2. Միջքաղաքային և միջավետական երթուղիների ուղևորների տոմսավորումն իրականացվում է ավտոկայարանների և ավտոլույսանների, ինչպես նաև դրանց հետ պայմանագիր ունեցող այլ կազմակերպության տոմսարկղերից, իսկ միջանկյալ կանգառներում՝ ավտովարորդների կողմից:

Ավտոկայարաններում, ավտոլույսաններում, ինչպես նաև այլ կազմակերպություններում իրականացվում է նաև միջքաղաքային և միջավետական երթուղիների ուղետումների նախնական վաճառք: Տոմսերի նախնական վաճառքով կարող է իրացվել ոչ ավելի, քան ավտոբուսի տվյալ երթի ուղետումների 80 տոկոսը:

3. Ուղևորների նստեցումն ու իջեցումը թույլատրվում է երթուղու համար սահմանված կանգառներում, միկրոավտոբուսներում՝ ազատ նստատեղերի առկայության դեպքում, իսկ երթուղային տաքսու ռեժիմով աշխատող միկրոավտոբուսներում իջեցումը՝ նաև թույլատրելի տեղերում՝ ըստ ուղևորների պահանջի:

Լրիվ գրադարձական նստատեղերով երթեւեկելու դեպքում ուղևորի նստեցման նպատակով միկրոավտոբուսի կանգառումն արգելվում է: Նստատեղերը լրիվ գրադարձ լինելու դեպքում սահմանված կանգառներում միկրոավտոբուսի կանգառումն իրականացվում է ըստ ուղեարակու գունվոր ուղևորների պահանջի:

Երևան քաղաքում, ենթեկող տրանսպորտային միջոցներով ծանրաբեռնվածությունից, Երևանի քաղաքապետի որոշմամբ կարող է արգելվել առանձին փողոցներում կամ փողոցների առանձին հատվածներում կանգառներից դուրս ուղևորների պահանջով նրանց իջեցումը:

4. Մերձքաղաքային կանոնավոր փոխադրումների երթուղիները սպասարկող ավտոբուսներով քաղաքի վարչական տարածքում երթեւեկողներից վճարը զանձվում է ներհամայնքային ավտոբուսային երթուղիների համար սահմանված փոխադրավարձի չափով:

5. Երթուղու սկզբնակետում, ինչպես նաև միջանկյալ կանգառներում ուղևորի մերքով ավտոբուսի մեկնումից ուշացման դեպքում ձեռք բերված ուղետումը չի վերածնակերպվում, և վճարված գումարը չի վերադարձվում:

Ուղևորի հիվանդության կամ դժբախտ պատահարի պատճառով ավտոբուսի մեկնումից հետո մինչև 3 ժամ ուշանալու դեպքում ուղևորի ցանկությամբ ավտոբուսի մեկնաման պահից հետո՝ 3 օրվա ընթացքում, կարող է վերականգնվել ուղետում՝ դրա արժեքի 25 տոկոս լրավճարով, կամ վերադարձվել վճարված գումարի 75 տոկոսը: Ուղետումից վերականգնումը կամ գումարի վերադարձը կատարվում է հիվանդության վերաբերյալ բժշկական հաստատության հաստատած տեղեկանքի կամ դժբախտ պատահարի մասին համապատասխան մարմինների կազմած արձանագրության հիման վրա:

Անհաղթահարելի ուժի, դժբախտ պատահարի կամ հիվանդության (առողջական վիճակի անբավարարության) հետևանքով ուղևորի կողմից ուղևորությունը շարունակվելու կամ հրաժարվելու դեպքում ուղևորին է վերադարձվում փոխադրավարձի՝ մինչև ուղևորության նշանակման վայր մնացած հետափորությանը համեմատական մասը:

6. Երթուղու սպասարկման համար նախատեսած ավտոբուսի փոխարեն ավելի ցածր կարգի ավտոբուս հատկացնելու դեպքում ուղևորն իրավունք ունի վերադարձնելու ուղետումը, ստանալու ուղերենի, ուղետումից և նախնական վաճառքի համար վճարված գումարները: Հատկացված ցածր կարգի ավտոբուսով երթեւեկելու՝ ուղևորի համաձայնության դեպքում ուղևորին պետք է վերադարձվի ուղետումների արժեքների տարրերությունը:

Նախատեսված ավտոբուսի փոխարեն ավելի բարձր կարգի ավտոբուս հատկացնելու դեպքում ուղևորն իրավունք ունի առանց լրավճարի ուղևորվելու մինչև այդ մասին տեղեկություն հաղորդելը կամ նախնական վաճառքով ձեռք բերված ուղետումսով:

7. Ավտոբուսի մեկնումից մինչև 2 ժամ առաջ ուղետումն ավտոկայանի տոմսարկղ կամ տվյալ երթուղու համար ուղետում վաճառող այլ տոմսարկղ վերադարձնելու դեպքում ուղևորին է վերադարձվում փոխադրավարձը, իսկ նշանակած մինչև ավտոբուսի մեկնումը՝ ուղետումից համար վճարված գումարի 85 տոկոսը:

8. Միջքաղաքային հաղորդակցության ավտոբուսներով խմբերի փոխադրման պատվերով ուղետումների նախնական տրամադրումն իրականացվում է մեկնաման օրվանից առնվազն 7 օր առաջ ներկայացված գրավոր հայտերով և 20 տոկոս կանխիկ վճարով: Պատվիրված ուղետումները պետք է պահանջվեն ոչ ուշ, քան ավտոբուսի մեկնումից 24 ժամ առաջ: Չպահանջված ուղետումները իրացման են տրվում ընթացիկ վաճառքի տոմսարկղերին: Զայտերով ձեռք բերված ուղետումներն ավտոբուսի մեկնումից մինչև 3 օր առաջ ավտոկայանի տոմսարկղը վերադարձնելու դեպքում պահիլում է երթեւեկության արժեքի 10 տոկոսը. իսկ 3 օրից պահանջանական ժամկետի դեպքում՝ ոչ ավելի, քան 20 տոկոսը:

9. Եթե ավտոբուսի մեկնումը չի կայացել, կամ տարբեր պատճառներով դա հետաձգվել է մեկ ժամից ավելի ժամանակով, անկախ ուղետումների վերադարձման ժամկետից, ուղետումների արժեքից պահում չի կատարվում:

10. Փաթեթավորման թերություններ ունեցող ուղերենը, որը կորստի, պակասորդի կամ վնասվածքի կասկած է

հարուցում, փոխադրման կարող է ընդունվել փոխադրման փաստաթղթերում այդ թերությունների նշումով:

11. Ուղերեար հանձնվում է ուղերեային անդորրագիրը ներկայացնող ուղևորին: Ուղերեային անդորրագրի բացակայության դեպքում փոխադրությունը ուղերեար հանձնում է այն անձին, որը հիմնավորում է (ուղերեառում առկա իրերի պարունակության և նկարագրության հայտարարությունը) այդ ուղերեարի իրեն պատկանելությունը: Առանց ուղերեային անդորրագրի՝ ուղերեարի ստացմանը հավակնող ուղևորի կողմից ուղերեարի իրեն պատկանելու ոչ բավարար հիմնավորման դեպքում փոխադրողն իրավունք ունի նրանից կողմանը ուղերեարի հայտարարված արժեքը:

12. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների ժամանակ արգելվում են՝

ա) ոգեկից խմիչքների, թմրամիջոցների կամ հոգեմետ նյութերի օգտագործումը և ծխելը ուղերահում.

բ) ուղևորների կողմից դրուերի բացումը՝ առանց ավտովարորդի թույլտվության.

գ) ավտովարորդի և ուղևորների կողմից ավտոբուսի ուղերահում երածշտություն միացնելը ներհամայնքային և մերձքաղաքային փոխադրումներում և առանց ուղևորների համաձայնության՝ երածշտություն միացնելը միջքաղաքային, միջպետական փոխադրումների ընթացքում.

դ) պայթյունավուանգ, հրդեհավուանգ, ռադիոակտիվ, քիմիական քայլքայիշ նյութերի, առանց պատյանի զենքի, ռազմամթերի, ավտոտրանսպորտային միջոցը և ուղևորների հազուսուն աղտոտող կամ վնասող նյութերի և իրերի, տիեզ, սուր հոտ ունեցող իրերի, սուր օրենքի 23-րդ հոդվածի վեցերորդ մասում նշված թույլտրեկի չափերն ու քաշերը գերազանցող իրերի և առարկաների, օրենքով արգելված այլ նյութերի և իրերի փոխադրումը:

13. Ավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների ընթացքում ուղևորության հետ կապված այլ հարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով և այլ իրավական ակտերով:

(14-րդ հոդվածը փոփ. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

Հոդված 15. Ավտոկայարանային գործունեության կազմակերպմանը ներկայացվող ընդհանուր պահանջները

1. Ավտոկայարանները, ավտոկայանները և երթավարգավարական կետերը, փոխադրումների սպասարկման ծավալին համապատասխան, պետք է ունենան ավտոտրանսպորտային միջոցների աշխատանքային ռեժիմի կարգավորման, չվացուցակներով սահմանված սպասարկման ռեժիմի սահմաններում ուղևորության կազմակերպման անհրաժեշտ արտաքին և ներքին կահավորում: Կահավորմանը ներկայացվող պահանջները սահմանվում են ավտոկայարանային գործունեության կազմակերպման կարգով: Ավտոկայարանային գործունեության կազմակերպման կարգը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետությունը:

2. Ավտոկայարաններն ու ավտոկայանները պետք է ունենան ուղևորների և ավտովարորդների կենցաղային, սանհիտարակիենիկ, բժշկական սպասարկման, հանրային սննդի կետեր, փոխադրումներն սպասարկող ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական և ավտովարորդների առողջական վիճակի նախառդերային գննման հնարավորություն, ուղերեարի ժամանակավոր պահման սենյակներ, պետք է ապահովեն ուղերեարի ընդունումը, ձևակերպումը, հաշվառումը, նաև կորցված կամ մոռացված իրերի հաշվառումը, պահպանումը և հանձնումը: Ուղերեարի պահման պահանջները, հաշվառման և հանձնման ընթացակարգը սահմանվում են ավտոկայարանային գործունեության կազմակերպման կարգով:

3. Ավտոկայարանների, ավտոկայանների, ինչպես նաև երթավարգավարական կետերի աշխատանքային ռեժիմը պետք է ամբողջությամբ ապահովի չվացուցակով նախատեսված երթուղիների սպասարկումը, սպասարկման ծառայությունների անընդմեջ գործունեությունը, փոխադրողին, ինչպես նաև ավտովարորդին երթուղու ձանապարհային պայմանների մասին պարբերաբար տեղեկացումը:

Հոդված 16. Ավտոբուսային ոչ կանոնավոր փոխադրումների կազմակերպումը

1. Միջպետական ավտոբուսային ոչ կանոնավոր փոխադրումներն իրականացվում են ուղևորների նույն խմբին միայն նշանակման վայր փոխադրումներու և դաստարկ վերադառնալու, կամ դաստարկ մեկնելու և նշանակման վայրից ուղևորներ փոխադրելու, կամ դեպի նշանակման վայր և վերադարձի ուղղությամբ փոխադրումների կազմակերպման միջոցով: Միջպետական ոչ կանոնավոր փոխադրումների դեպքում վերադարձի ուղղությամբ կարող են փոխադրվել միայն յուրաքանչյուր 10 ուղևորի դեպքում ոչ ավելի, քան մեկ ուղևոր:

2. (մասն ուժը կորցրել է 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

3. Ավտոբուսային ոչ կանոնավոր փոխադրումների պատվերների ձևակերպումը և փոխադրումների կազմակերպումն ու սպասարկման ռեժիմը յուրաքանչյուր դեպքում սահմանվում են պատվիրատուի և փոխադրողի համաձայնությամբ:

Ոչ կանոնավոր միջպետական փոխադրումներ իրականացնող ավտովարորդի մոտ պետք է գտնվի ուղևորների

անվանացուցակը:

3.1. Հայաստանի Հանրապետությունից և դեպի Հայաստանի Հանրապետություն միջպետական ոչ կանոնավոր ուղևորափոխադրումները պետք է իրականացվեն Հայաստանի Հանրապետությունների միջև կնքված՝ տրանսպորտի բնագավառը կանոնակարգող միջազգային համաձայնագրերի և սույն օրենքի պահանջներին համապատասխան։ Հայաստանի Հանրապետության հետ տրանսպորտի բնագավառը կանոնակարգող միջազգային համաձայնագրեր չտնեցող պետությունից դեպի Հայաստանի Հանրապետություն և հակառակ ուղղությամբ այլ պետություններում հաշվառված տրանսպորտային միջոցներով միջպետական ոչ կանոնավոր ուղևորափոխադրումները պետք է իրականացվեն ավտոլիայարաններից և ավտոլիայաններից, իսկ տրանսպորտային միջոցների կայանումը, պահպանումը (գիշերակացը), տեխնիկական նախառդերային գննությունը, դրանց վարորդների բուժզննումը պետք է իրականացվեն Հայաստանի Հանրապետությունում ավտոլիայարանային գործունեություն իրականացնող կազմակերպություններում, և դրա վերաբերյալ պետք է նշում կատարվի տրանսպորտային միջոցի ճանապարհային թերթիկում։ Միջպետական ոչ կանոնավոր ուղևորափոխադրումների յուրաքանչյուր երթի համար գանձվում է պետական տուրք «Պետական տուրքի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված չափով և կարգով։ Միջպետական ոչ կանոնավոր ուղևորափոխադրումների իրականացման ամբողջ ընթացքում պետական տուրքի վճարման անդորրագիրը պետք է լինի վարորդի մոտ։

4. Ավտոբուսային ոչ կանոնավոր փոխադրումների իրականացման ընթացքում ուղևորների և փոխադրողների հարաբերությունները կարգավորվում են Հայաստանի Հանրապետության բաղադրյալ առաջնային օրենսդրով, սույն օրենքով և պայմանագրով։

(16-րդ հոդվածը խմբ, փոփ., լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

Հոդված 17. Մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով ուղևորների փոխադրումների կազմակերպման հիմնադրույթները

1. Մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով փոխադրումները (տաքսամոտորային փոխադրումները) կազմակերպվում են բնակչությանը կամ կազմակերպություններին ծառայություններ մատուցելու նպատակով։

Մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով փոխադրումներ կարող են կատարել տվյալ փոխադրումների և տեխնիկական վիճակի պահանջներին համապատասխան ավտոտրանսպորտային միջոցներ ուղևոր կազմակերպությունները կամ անհատ ձեռնարկատերերը կամ ֆիզիկական անձինք՝ լիցենզիայի առկայության դեպքում։ Ֆիզիկական անձինք մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով փոխադրումներ կարող են իրականացնել անձամբ՝ մեկ ավտոմոբիլով։

Հայաստանի Հանրապետության տարածքում մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով փոխադրումների կազմակերպման կարգը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը։

2. Տաքսամոտորային փոխադրումներն իրականացնողների ավտոտրանսպորտային միջոցները պետք է կահավորված լինեն՝

ա) տաքսամետրով (սակացափիշով).

բ) տաճնիքին՝ «ՏԱՔՍԻ» գրառմամբ կամ շահմատաձև դեղին և սև տարբերանշանով.

ց) տաքսի-ծառայություն մասուցող կազմակերպության և տվյալ տրանսպորտային միջոցի վարորդի կամ անհատ ձեռնարկատեր շհանդիսացող ֆիզիկական անձի մասին տեղեկատվությունով։

դ) թափքի կողղային մասում և ուղևորական գնացուցակով, որն առնվազն պետք է ներառի ուղևորափոխադրման նվազագույն արժեքը (առկայության դեպքում), ուղևորափոխադրման սակագինը, նստելավարձի և (կամ) սպասելավարձի մասին տեղեկատվություն (առկայության դեպքում)։

3. Երկրոնանի (շհաշված բեռնախցիկի դուրս), աջակողմյան դեկային տեղաբաշխմամբ, ձեռքի միջոցով արգելակային կառավարմամբ թերև մարդատար ավտոմոբիլներով տաքսամոտորային փոխադրումների կազմակերպումն (իրականացումը) արգելվում է։

4. Մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլների նատեցումները կատարվում են՝

ա) տաքսի ավտոմոբիլների համար հատուկ նախատեսված կանգառներում.

բ) ճանապարհափողոցային ցանցի տեղամասերում, որտեղ թույլատրված է համապատասխան ավտոտրանսպորտային միջոցների կանգառը.

գ) ուղևորների պատվերով՝ ուղևորի նշված վայրում։

5.

6.

7.

8.

(17-րդ հոդվածը խմբ. 20.11.14 ՀՕ-168-Ն)

(հոդվածը 18.01.22 ՀՕ-8-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական երապարակումից վեց ամիս հետո)

Հոդված 18. Մարդատար-տաքսի ավտոմոբիլներով ուղևորության կազմակերպումը

1. Տաքսի ավտոմոբիլների կանգառներում ուղևորների նստեցումը կատարվում է ընդհանուր հերթակարգով:
 2. Զգրադեցված տաքսին կարող է կանգնել և ուղևորի նստեցում կատարել ձանապարհափողոցային ցանցի թույլատրելի տեղերում, տաքսամոտորային կանգառների առկայության դեպքում՝ այդ կանգառներից 200 մետրից ոչ պակաս հեռավորության վրա:
 3. Տաքսի ավտոմոբիլների կանգառներում տաքսուց մի քանի անձանց միաժամանակ օգտվելը թույլատրվում է հերթակարգի առաջին ուղևորի համաձայնության, իսկ շարժման մեջ գտնվող ազատ նստատեղերով տաքսուց օգտվելը՝ միայն տաքսու մեջ գտնվող ուղևորի (ուղևորների) համաձայնության դեպքում:
 4. Տաքսու ուղևորահում դրների բացումը, դրների ապակիների խցեցումը, երածշտուրյան միացումը թույլատրվում են ուղևորների և ավտովարորդի փոխհամաձայնությամբ: Տաքսի ավտոմոբիլներում ծխելն արգելվում է:
 5. Պատվերների ընդունման, ավտոմոբիլների տրամադրման կարգը և փոխադրման սակագները սահմանում են փոխադրողները: Փոխադրողը պարտավոր է ապահովել պատվիրատուի տեղեկացումը մատուցվող ավտոմոբիլի դասի, կահավորման և փոխադրման պայմանների մասին, պատվիրված ժամին և տեղում պատվերի կատարումը:
- Անկախ ուղևորների թվից և փոխադրվող ուղևերենի ծավալից՝ ուղևորության համար վճարումը կատարվում է ուղևերենի բեռնաթափումից հետո: Վճարումից հրաժարվելու դեպքում գումարը գանձվում է օրենքով սահմանված կարգով: Տաքսամոտորային ուղևորափոխադրումների իրականացնողն ուղևորի պահանջով պարտավոր է ապահովել փոխադրավարձի վճարումը հավասարող փաստաթյթի հանձնումը:
- Պատվերի և ուղևորության համար վճարումը կատարվում է կանխիկ, ինչպես նաև անկանխիկ (փոխադրձ համաձայնության դեպքում): Տաքսամուտքի ցուցմունքով:
- Տրամադրված տաքսի-ավտոմոբիլի ծառայությունից հրաժարվելու դեպքում պատվիրատուից կարող է գանձվել ուղևորափոխադրման նվազագույն արժեքը կամ նստելավարձը, բացառությամբ օրենքով նախատեաված դեպքերի:
6. Ոչ ավտովարորդի մեղքով, ինչպես նաև ուղևորի պահանջով ուղևորին պայմանավորված վայր չհասցնելու դեպքում վճարումը կատարվում է ուղևորության դադարեցման պահի վիճակով: Ավտոմոբիլի անարքության դեպքում տաքսի ավտոմոբիլի վարորդը պետք է ապահովի ուղևորի արագ հասցնելը պայմանավորված վայր կամ ուղևորատար տրանսպորտի մոտակա կանգառ, որի համար վճարում է ուղևորը:
 7. Տաքսի վարձած ուղևորի համաձայնությամբ նույն ուղղությամբ այլ ուղևորների նստեցման դեպքում յուրաքանչյուր ուղևորից ուղևորության վճարը գանձվում է ըստ երթևեկության հեռավորության:
 8. Մարդատար տաքսի-ավտոմոբիլներով փոխադրումը պետք է իրականացվի երթևեկության համար թույլատրելի ամենակարճ ուղևեցով, եթե ուղևորն այլ ուղևեցով երթևեկություն չի հայտնել:

9.

(18-րդ հոդվածը փոփ. 07.04.09 ՀՕ-90-Ն, խմբ. 20.11.14 ՀՕ-168-Ն)

(հոդվածը 18.01.22 ՀՕ-8-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նոյն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից վեց ամիս հետո)

Գ Լ ՈՒ Խ 4

ԱՎՏՈՍՈՐԲԻԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏՈՎ ԲԵՇՆԵՐԻ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒՄԸ

Հոդված 19. Բեռնափոխադրումների կազմակերպման հիմնադրույթները և հիմնական պահանջները

1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտով բեռնափոխադրումների կազմակերպումը պետք է բացառի փոխադրվող բեռի կամ նյոթի մթնոլորտ արտանետումը:
2. (մասն ուժի կորցրել է 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)
(19-րդ հոդվածը փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

Հոդված 20. Բեռների՝ բեռնարկությունը, տակրիրներուն կապոցներով և այլ մասնագիտացված փոխադրումները

1. Բեռների փոխադրումը բեռնարկերի փոխատեղմաբ իրականացնելու դեպքում կազմակերպվում է բեռի առաքում և ստացում այն կետերի միջև, որտեղ առկա են բեռնարկերի բեռնման-բեռնաթափման հետ կապված գործողությունների կատարման պայմաններ:

Բեռնարկերով փոխադրումները կարող են կազմակերպվել բեռնարկերի փոխատեղման կարգով: Բեռնարկերը

պետք է լինեն չափերով և տարողությամբ իրար համարձեք և համապատասխանեն տեխնիկական կանոնակարգերի պահանջներին:

2. Թունավոր և ուժիչ, առանց տարայի տրուն բեռների, ինչպես նաև բեռնարկղն աղտոտող կամ վնասող այլ նյութերի և բեռների փոխադրումն ավտոմոբիլային բեռնարկղերով արգելվում է:

3. Բեռները բեռնարկղերում պետք է տեղափոխվեն այնպես, որ բացառվի փոխադրման ընթացքում դրանց տեղաշարժը բեռնախցիկի ներսում, և ապահովվի բեռնվածության հավասարաչափ բաշխումը բեռնարկղի հատակին:

Բեռնարկղերում բեռների սխալ տեղափոխման կամ ամրացման հետևանքով բեռնի փացման և վնասավաճրի համար փոխադրող պատասխանատվություն չի կրում, եթե տեղափոխման կամ ամրացման պատասխանատվություն չի ստանձնել:

4. Բեռների՝ տակդիրներով, կապոցներով և այլ մասնագիտացված փոխադրումներին ներկայացվող պայմանները սահմանվում են ավտոմոբիլային տրանսպորտով բեռնափոխադրումների կազմակերպման կարգով:

Գ Լ ՈՒ Խ 5

ՓՈԽԱԴՐՈՂԻ ԵՎ ՊԱՏՎԻՐԱՏՈՒԻ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ, ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ՊԱՍԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 21. Փոխադրողի իրավունքներն ու պարտականությունները

1. Հայաստանի Հանրապետության տարածքում ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնելու իրավունք ունեն Հայաստանի Հանրապետության փոխադրողները կամ օրենքով սահմանված կարգով Հայաստանի Հանրապետությունում գրանցված օտարերկրյա քաղաքացիներն ու կազմակերպությունները, եթե այդ փոխադրումներն իրականացվում են նրանց՝ սեփականության կամ օգտագործման իրավունքով պատկանող ավտոտրանսպորտային միջոցներով (միջոցով):

2. Փոխադրողն իրավունք ունի իրավաբեկու ուղևորների, ուղերեխի և բեռների փոխադրման պայմանագրով ստանձնած պարտավորություններից, եթե փոխադրման փաստաթղթերը, ուղերեխի և բեռի չափերն ու քաշը չեն համապատասխանում սույն օրենքով և այլ իրավական ակտերով սահմանված պահանջներին, արգելված են փոխադրման համար, կամ օրենքով սահմանված դեպքերում հնարավոր չէ իրականացնել տվյալ փոխադրումը:

Միջրազմության փոխադրումների իրականացման դեպքում փոխադրողն իրավունք ունի ուղերեխների փոխադրումը կազմակերպելու ուղեկցող ավտոտրանսպորտային միջոցով:

3. Փոխադրողը պարտավոր է ապահովել՝

ա) օրենքով սահմանված կարգով պետական գրանցումով, տեխնիկապես սարքին, սանհտարական նորմերին և տվյալ փոխադրմանը համապատասխան ավտոտրանսպորտային միջոցներով (միջոցով) փոխադրումների իրականացումը.

բ) օրենքով սահմանված կարգով ավտոտրանսպորտային միջոցների (միջոցի) տեխնիկական գննության ներկայացումը և օրենքով սահմանված կարգով դրանց օգտագործումից բխող պատասխանատվության ապահովությունը.

գ) արտադրողի կողմից և տեխնիկական շահագործման կարգով երաշխավորված ժամկետներում սեփական կամ պայմանագրային հիմունքներով անհրաժեշտ կահավորումով արտադրական բազայում ավտոտրանսպորտային միջոցների (միջոցի) տեխնիկական սպասարկումների և նորոգումների անցկացումը (սեփական արտադրական բազայում անցկացնելու դեպքում՝ նաև հաշվառումը).

դ) ավտովարորդների որակավորումը՝ օրենքով սահմանված պահանջներին համապատասխան.

ե) ավտովարորդների աշխատանքի և հանգստի ռեժիմի պահպանումը՝ օրենքով սահմանված պահանջներին համապատասխան.

զ) ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական շահագործման կանոնները.

Է) (կետն ուժը կորցրել է 20.11.14 ՀՕ-168-Ն)

Միջքաղաքային հաղորդակցության մեծ հեռավորության երթուղիներում, եթե ավտովարորդի աշխատանքն ավարտվում է փոխադրողի արտադրական բազայից դուրս և փոխադրողի արտադրական բազայից կտրվածությամբ, փոխադրումներ իրականացնելիս ավտոտրանսպորտային միջոցների երթևեկության անվտանգությունն ապահովող ազրեասների ու հանգույցների տեխնիկական և ավտովարորդների առողջական վիճակի ամենօրյա գննումը պետք է իրականացվի այդ հնարավորությունն ունեցող կազմակերպության միջոցով:

4. Կանոնավոր ուղևորափոխադրումներ իրականացնող փոխադրողը պարտավոր է՝

ա) ապահովել հաստատված չվացուցակների պահանջների կատարումը, թույլ չտալ երթերի ձախողումներ, երթուղու ուղեգծից ինքնակամ շեղումներ, ավտոտրանսպորտային միջոցների մատուցման ուշացումներ.

բ) երթուղու սպասարկման ընթացքում ապահովել ուղևորների տոմսավորումը և թույլ չտալ սահմանված փոխադրավարձի խախտում.

զ) ապահովել ուղևորների բարեկիրթ և անվտանգ սպասարկումը, ավտովարորդների բարյացակամ վերաբերմունքը և

պատշաճ արտաքին տեսքը.

դ) սպասարկումն իրականացնել սույն օրենքով և օրենսդրական այլ ակտերով սահմանված կահավորման պահանջներին համապատասխան ավտոտրանսպորտային միջոցներով.

Ե) փոխադրումներն իրականացնել ձանապարհային թերթիկների և տումսահաշվառման փաստաթղթերի առկայության դեպքում, որոնց ձևերը հաստատում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը.

զ) ավտոտրանսպորտային միջոցների երթևեկության անվտանգությունն ապահովող ազրեգատների ու հանգույցների տեխնիկական և ավտովարորդների առողջական վիճակի ամենօրյա զննումը:

5. Տոմսով նշանակման վայր ուղևորին հասցնելու անհնարինության դեպքում փոխադրողը պարտավոր է նրան վերաբարձնել ուղևորության ընդհատման կետից մինչև ժամանման կետ հաշվարկված փոխադրավարձը կամ ուղևորին հասցնել երթողու ուղեգի մոտակա ավտոկայան, երկաթուղային կայարան, օդանավակայան կամ ուղևորի համաձայնությամբ միջոցներ ձեռնարկել նշանակման վայր հասցնելու համար:

Եթե ուղևորության դադարեցման հետևանքով ավտորուսը վերաբարձնում է մեկնման սկզբնակետ, փոխադրողը չի ազատվում սույն մասով նախատեսված պարտականությունից և պետք է ապահովի ուղետում (ուղեգույն անդրբագրով) կնքված պայմանագրային պարտավորությունների կատարումը:

6. Ուղևորների նստեցման ժամանակ տարսու վարորդը պարտավոր է աջակցել ուղեւորի տեղավորմանը, ուղևորության ավարտին ուղևորին հիշեցնել իրերի և ուղեւորի բեռնարափման մասին, ապահովել մոռացված իրերի պահպանումը կամ պահպանման հանձնումը և ուղևորի պահանջով (հիմնափրմամբ) վերաբարձնելը:

7. Փոխադրողը պարտավոր է փոխադրումն իրականացնել ավտոմոբիլային տրանսպորտի երթևեկության համար գործող ձանապարհային ցանցի ամենակարծ ուղեցողվ, բայց կանոնավոր փոխադրումներ իրականացնելուց և այնպիսի դեպքերից, եթե ձանապարհային պայմաններից ենելով, նախընտրելի է հավելյալ վազքով արդյունավետ փոխադրումը, ինչի մասին փոխադրողը նախապես պետք է տեղեկացնի պատվիրատուին:

8. Այն փոխադրողները, որոնք իրականացնում են ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական սպասարկումներ, պարտավոր են՝

ա) ապահովել ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմ արտադրողի կողմից ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի շահագործման հրահանգով երաշխավորված ծավաներով աշխատանքների կատարումը և հաշվառումը.

բ) իրենց սպասարկած կամ նորոգած ավտոտրանսպորտային միջոցի վրայի դեպքում իրավասու մարմիններին տրամադրել պահանջվող տեղեկատվությունը:

(21-րդ հոդվածը լրաց. 18.05.10 ՀՕ-76-Ն, փոփ., լրաց. 20.11.14 ՀՕ-168-Ն)

(հոդվածը 09.02.22 ՀՕ-31-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նոյն օրենքի պաշտոնական երապարակման օրվանից երեք ամիս հետո)

Հոդված 22. Բեռն առաքողի և բեռը ստացողի իրավունքներն ու պարտականությունները

1. Բեռների փոխադրման դեպքում բեռն առաքողն իրավունք չունի միավոր ավտոտրանսպորտային միջոցով փոխադրման ներկայացնելու տարրեր հատկություններ ունեցող բեռներ, եթե դրանց համատեղ փոխադրումը կարող է հանգեցնել որևէ բեռի փշացման:

2. Բեռն առաքողը (բեռը ստացողը) իրավունք ունի փոխադրողի համաձայնությամբ փոխադրման ներկայացնելու օրենքով չարգելված հայտարարված արժեքով բեռներ: Բեռների հայտարարված արժեքը պետք է համապատասխանի դրանց ողջամիտ արժեքին:

Չի թույլատրվում հայտարարել սորուն, լցոնվի, խունային, արագ փշացող, բեռն առաքողի կողմից կապարակներված բեռների, ինչպես նաև մեկ ապրանքատրանսպորտային բեռնագրով ձևակերպված բեռի որոշակի մասի արժեքը:

3. Բեռն առաքողը իրավունք չունի փոխադրման ներկայացնելու բեռներ, եթե՝

ա) օրենքով այդպիսի բեռների փոխադրումն ավտոմոբիլային տրանսպորտով արգելվում է.

բ) ներկայացված բեռը նախատեսված չէ հայտով կամ բեռնափոխադրման պայմանագրով կամ ներկայացված է ոչ պատշաճ փաթեթավորված, տարավորված, կամ բեռի ձևակերպման ու ապրանքատրանսպորտային փաստաթղթերը թերի են.

գ) ներկայացված բեռի բաշր գերազանցում է հայտի համաձայն՝ բեռնման ներկայացված ավտոտրանսպորտային միջոցի թույլատրելի բեռնվածությունը, չափերով կամ առանձնահատկություններով անթույլատրելի են տվյալ ավտոտրանսպորտային միջոցով փոխադրում իրականացնելու համար.

դ) տարերային աղետների, ճանապարհային, կիմայական ոչ բարենպաստ պայմանների հետևանքով դադարեցվել կամ սահմանափակվել է փոխադրումների իրականացումը երթուղու ավտոմոբիլային ճանապարհներով.

ե) առանց բեռն առաքողի առաքիչը ուղեկցման է ներկայացրել այնպիսի բեռներ, որոնք իրենց բնույթով պահանջում են հատուկ պայմաններով և խնամքով փոխադրում, եթե առաքման պարտավորությունը չի ստանձնում փոխադրողը:

Հոդված 23.**Ուղևորների իրավունքները և պարտականությունները**

1. Ուղևորության համար ուղևորը պետք է ունենա ուղևորում կամ երթեւելու իրավունքը հաստատող այլ փաստաթուղթ (մշտական ուղևորում, անվճար երթեւելության իրավունքի վկայական և այլն), ուղերեւի առկայության դեպքում՝ ուղերեւային անդորրագիր, տեղ զբաղեցնի ուղևորում նշված տեղին համապատասխան, պահպանի ուղևորում ամբողջ ուղևորության ընթացքում և ներկայացնի ավտովարորդի (տոմսավաճառի) կամ վերահսկողություն իրականացնող անձանց պահանջով:

Միջամտական և միջքաղաքային երթուղիներում մինչև ավտորուսի մեկնելն ուղևորում (ուղերեւային անդորրագիր) չստացած ուղևորն ավտոկայարանից (ավտոկայանից) ուղևորության (ուղերեւ փոխադրելու) իրավունք չունի:

2. Կանոնավոր ավտորուսային փոխադրումներից օգտվող ուղևորն իրավունք ունի իր հետ անվճար տեղափոխելու մինչև 7 տարեկան մեկ երեսա, եթե վերջինս առանձին նստատեղ չի զբաղեցնում: Առանձին նստատեղ զբաղեցնելու դեպքում, ինչպես նաև մինչև 7 տարեկան մի քանի երեխաների հետ երթեւելիս յուրաքանչյուր երեխայի համար վճարվում է սահմանված փոխադրավարձի 50 տոլովով:

Միջքաղաքային հաղորդակցության ավտորուսներով երթեւելիս ուղևորումսի 50 տոլովս արժեքով ուղևորում է ձեռք բերվում 7-ից 12 տարեկան երեխաների համար: 12 տարեկանից բարձր տարիքի երեխաների երթեւելության համար վճարը զանձիում է սահմանված փոխադրավարձի չափով:

3. Արտոնություններով երթեւելու իրավունք ունեցող ուղևորների համար ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով ուղևորների և ուղերեւի փոխադրման պայմանների կատարումն իրականացվում է ընդհանուր հիմունքներով:

4. Երթուղում ավտորուսի անսարքության, վթարի, ինչպես նաև ոչ փոխադրողի մերժով կամ այլ պատճառներով (Ճանապարհային, կիմայական անբարենպաստ պայմաններ, անհաղթահարելի ուժի հանգամանքներ և այլն) ուղևորությունը դադարեցվելու դեպքերում ուղևորն իրավունք ունի ձեռք բերված ուղևորում շարունակելու ուղևորությունը նույն երթուղու այլ ավտորուսով (միջքաղաքային ավտորուսային երթուղիներով՝ ազատ նստատեղերի առկայության դեպքում):

5. Ուղերեւը փոխադրման հանձնելիս ուղևորն իրավունք ունի հայտարարելու դրա արժեքը՝ վճարելով սահմանված գումարը:

6. Կանոնավոր ավտորուսային փոխադրումներից օգտվող ուղևորն իրավունք ունի ձեռք բերված մեկ ուղևորումսին համապատասխան տեղափոխելու:

ա) անվճար՝ 60 X 40 X 20 (սմ) չափերը և 20 կգ-ը չգերազանցող քաշով մեկ ձեռքի ծանրոց, այդ թվում՝ փոքր կենդանիներ, թռչուններ, փոքր չափերի կենցաղային այլ իրեր.

բ) առանց ուղերեւային բաժանմունքների ավտորուսներով՝ վճարովի՝ 100 X 50 X 30 (սմ) չափերը չգերազանցող և մինչև 50 կգ քաշով մեկ ուղերեւ, բացի անվճար փոխադրվող ձեռքի ծանրոցից.

գ) ուղերեւային բաժանմունք ունեցող ավտորուսներով՝ վճարովի՝ 100 X 50 X 30 (սմ) չափերը չգերազանցող և մինչև 50 կգ-ական քաշով երկու ուղերեւ, բացի անվճար փոխադրվող ձեռքի ծանրոցից.

դ) միկրոավտորուսներով՝ սույն մասի «ա» կետով սահմանված կարգով:

7. Ուղևորն իրավունք ունի տաքսի-ավտոմոբիլների ուղերահում փոխադրելու այնպիսի իրեր և առարկաներ, որոնք կարող են տեղափոխել դոների թույլատրելի բացվածքներով (առանց դոների սահմանափակիչների հանման), չեն վնասի կամ աղտոտի ուղերահի պատարա և սարքավորումը, չեն խանգարի ավտովարորդին դեկավարել ավտոմոբիլ:

«Ունիվերսալ» թափրով տաքսիներով թույլատրվում է փոխադրել փոքր չափերի կենցաղային առարկաներ և սարքեր, որոնք չեն վնասի կամ փշացնի ուղերահի պատարա և սարքավորումը:

Թույլատրվում է փոխադրել պայուսակներում տեղափոխած փոքր կենդանիներ և վանդակներով թռչուններ, դնչականներով շներ՝ տարիչների և տապաստակների առկայությամբ, մրգերն ու բանշարեղեննը կարող են փոխադրվել փակ հատակ ունեցող զամբյուղներով:

8. (մասն ուժը կորցրել է 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

(23-րդ հոդվածը փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

Հոդված 24. Պատասխանատվությունը փոխադրումների կազմակերպման ընթացքում

1. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական սպասարկումների և նորոգումների, բեռնման-թերական աշխատանքների կատարման ընթացքում տեխնիկայի անվտանգության պահանջների խախտման հետևանքով առաջացած դժբախտ դեպքերի և պատահարների համար փոխադրողը և պատվիրատուն պատասխանատվություն են կրում օրենքով սահմանված կարգով:

2. Կանոնավոր ուղևորափոխադրումների դեպքում ուղևորների անստում երթեւելությունը, ոչ կանոնավոր

փոխադրումների դեպքում չձևակերպված փաստաթղթերով, զբաղեցված մարդատար-տարսի ավտոմոբիլներով չմիացված լուսացուցիչով փոխադրումների իրականացումն առաջացնում են պատասխանատվություն՝ օրենքով սահմանված կարգով:

Հոդված 25. Ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական սպասարկումներ և նորոգում իրականացնող սուբյեկտների պատասխանատվությունը

Ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական սպասարկումներ և նորոգում իրականացնող կազմակերպություններն իրենց կատարած տեխնիկական սպասարկումից մինչև հաջորդ տեխնիկական սպասարկումը սահմանված վազքի (ժամկետի) լրանալը անտրակ սպասարկման պատճառով առաջացած անսարքությունների, դրանց հետևանքով տեղի ունեցած ճանապարհատրանսպորտային պատահարների և հասցված նյութական վիճակի համար պատասխանատվություն են կրում օրենքով սահմանված կարգով:

Գ Լ ՈՒ Խ 6

ԱՎՏՈՍՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏՈՎ ՓՈԽԱԴՐՈՒՄՆԵՐԻ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՎՈՂ ՊԱՀԱՆՁՆԵՐԸ

Հոդված 26. Ավտոտրանսպորտային միջոցների անվտանգությանը ներկայացվող պահանջները

1. Ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակը պետք է համապատասխանի ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման համար օրենքով սահմանվող պահանջներին:

2. Կազմակերպությունների արտադրական բազաներում կատարվող ավտոտրանսպորտային միջոցների երթևեկության անվտանգությունն ապահովող ազրեզաւոնների ու հանգույցների տեխնիկական սպասարկման և նորոգման ծառայությունները ենթակա են տեխնիկական պահանջներին ծառայությունների համապատասխանության հավատման՝ «Համապատասխանության գնահատման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

3. Շահագործման մեջ գտնվող ավտոմոբիլների վերասարքավորումները, որոնք ազդեցություն են ունենում ճանապարհային երթևեկության անվտանգության և ավտոտրանսպորտի վնասակար ազդեցությունից շրջակա միջավայրի պաշտպանության վրա, իրականացվում են Հայաստանի Հանրապետության ոստիկանության հետ համաձայնեցված և տրանսպորտային համակարգի պետական կառավարման լիազոր մարմնի հաստատած տեխնիկական փաստաթղթերի հիման վրա:

4. Ընդհանուր օգտագործման ուղևորափոխադրումներում օգտագործվող ավտոտրանսպորտային միջոցների ուղևորակի նստատեղերի խտացումը, այլ հարմարադասումը, տվյալ ավտոտրանսպորտային միջոցի համար չնախատեաված այլ նստոցների տեղադրումը, ինչպես նաև պատառությած պատառներով նստոցների առկայության դեպքում փոխադրումների իրականացումն արգելվում են:

5. Ավտոտրանսպորտային միջոցների տեխնիկական վիճակի ապահովման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը, տրանսպորտային համակարգի պետական կառավարման լիազոր մարմնի ներկայացմամբ, հաստատում է ավտոմոբիլային տրանսպորտի շարժակազմի տեխնիկական շահագործման կարգը:

6. 17-ից ավելի նստատեղ և ուղևորների նստեցման և իջեցման մեկ դուր ունեցող ավտորուսներով ներհամայնքային կանոնավոր փոխադրումների իրականացումն արգելվում է, իսկ միջավետական, միջմարզային և ներմարզային նշանակության համար նախատեաված փոխադրումներում ներգրավված համապատասխան ավտորուսները կարող են ունենալ ուղևորների նստեցման և իջեցման մեկ դուր, եթե այդ տրանսպորտային միջոցը արտադրողի կողմից նախատեաված է տվյալ տիպի փոխադրումների իրականացման համար:

7. Լեռնային երթուղիների սպասարկման համար թույլատրվում են արտադրողի սահմանած առնվազն 60 տոկոս գյուղաշար ունեցող կամ նորոգման միջոցով այդ չափանիշն ապահովող ավտորուսները, ընդ որում՝ ավտորուսի սանվադողների պահպանաշերտի նախշի մնացորդային բարձրությունը պետք է լինի 3 մմ-ից ոչ պակաս: Լեռնային երթուղիները սպասարկող ավտորուսները պետք է կահավորվեն նաև առջևի հակամառախուղային և հետընթացի օժանդակ լուսարձակներով:

(26-րդ հոդվածը փոփ., լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն, փոփ. 08.02.18 ՀՕ-106-Ն)

Հոդված 26.1. Ավտոտրանսպորտային միջոցներում օգտագործվող գազաբալոնային սարքավորումների տեղադրումը, գազաբալոնների պարբերական վկայագրումը և լցավորումը

1. Գազարալոնային սարքավորումների տեղադրումը և (կամ) գազարալոնների պարբերական վկայագրումն իրականացնում են այն կազմակերպությունները և անհատ ձեռնարկատերերը, որոնք ունեն «Լիցենզավորման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված համապատասխան լիցենզիա (այսուհետ՝ լիցենզավորված անձ):

2. Գազարալոնային սարքավորումների տեղադրումից, գազարալոնների պարբերական վկայագրումից հետո լիցենզավորված անձը տրամադրում է գազարալոնների պարբերական հերթական վկայագրման ժամկետը նշող՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած նոուշի փաստաթղթերը (այսուհետ՝ փաստաթղթեր), իսկ ավտոտրանսպորտային միջոցի և գազարալոնների մասին տվյալները մուտքագրում է էլեկտրոնային շտեմարան՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

3. Շահագործման մեջ գտնվող գազարալոնները ենթակա են պարտադիր վկայագրման:

4.

5. Արգելվում է անընթեռնելի արտադրման տարեթվով և շահագործման ավարտված ժամկետով գազարալոնների տեղադրումը և վկայագրումը: Այդ գազարալոնները ենթակա են խոտանման՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած կարգով:

6. Արգելվում է ավտոբուսների ուղեարաններում գազարալոնների տեղադրումը:

7. Ավտոբուսի տանիքին տեղադրված գազարալոններն արելի ուղիղ ճառագայթներից, ձյան և անձրևի տեղումներից պետք է պաշտպանված լինեն պատյանով, բայց և պետք է ապահովվի հասանելիություն գազարալոնների փականներին դրանց հերմետիկությունն ստուգելու նպատակով:

8. Սեղմած բնական կամ հեղուկացված նաևային գազով աշխատելու համար ավտոտրանսպորտային միջոցների վրա գազարալոնային սարքավորումների տեղադրման և գազարալոնների պարբերական վկայագրման [կարգը և սարքավարականությունը](#) սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

(26.1-ին հոդվածը լրաց. 20.01.21 ՀՕ-48-Ն)

(հոդվածի 4-րդ մասը 20.01.21 ՀՕ-48-Ն օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի 01.08.2022 թվականին)

(20.01.21 ՀՕ-48-Ն օրենքն ունի անցումային դրույթ)

Հոդված 27. Փոխադրումների անվտանգությանը ներկայացվող պահանջները

1. Ավտոտրանսպորտային միջոցների քաշային (լրիվ քաշը և կամրջակի վրա բեռնվածությունը) և եզրաչափային պարամետրերը փոխադրումների իրականացման ընթացքում պետք է համապատասխանեն փոխադրման երթուղու ավտոմոբիլային ճանապարհի փաստացի տեխնիկական կարգին և չգերազանցեն երթուղու ուղեգծով տեղաբաշխված կամուրջների, էստակադաների, այլ արհեստական կառույցների բեռնվածության և եզրաչափային պարամետրերի առավելագույնը:

Փոխադրումների պահանջները չբավարարող, ինչպես նաև փոխադրումների անվտանգությանը սպառնացող երթուղիներով փոխադրումների կազմակերպումն արգելվում է:

2. Փոխադրումների ընթացքում ավտոտրանսպորտային միջոցների շարժման արագությունները չպետք է գերազանցեն չվացուցակով կամ ճանապարհային պայմաններով սահմանված արագությունները, շարժման ուղղությունները պետք է համապատասխանեն չվացուցակով նախատեալած ուղեգծին, եթե օրենքով այլ բան նախատեալած չէ:

3. Երեխաների գրոսաշրջային և զանգվածային փոխադրումների կազմակերպումը երեք և ավելի ավտոտրանսպորտային միջոցներով իրականացնելու համապարհային ոստիկանության տեղեկացմամբ, ավտոշարապայան հատուկ ավտոտրանսպորտային միջոցի ուղեցուցակով փոխադրումն ուղեցուցակով ավտոտրանսպորտային միջոցներում չափահաս անձանց (15 երեխային մեկ ուղեցուցակով) ուղեցուցակով և հետևյալ պայմաններով:

ա) ավտոբուսների շարժումը պետք է իրականացվի օրվա լրացքով ժամերին.

բ) միանգամյա՝ մինչև երկու ավտոտրանսպորտային միջոցով փոխադրումների իրականացման դեպքում՝ 60 կմ/ժ-ը չգերազանցող արագությամբ և մոտակա լրացքով ավտոտրանսպորտային միջոցներով արագությամբ.

գ) զանգվածային փոխադրումների իրականացման ընթացքում՝ ավտոշարապայան ուղեցուցակով՝ 40 կմ/ժ-ը չգերազանցող արագությամբ.

դ) ուղեցուցակով անձանց պետք է երեխաներին իրահանգավորի փոխադրման ժամանակ անվտանգության տեխնիկայի և պահպանի կանոնների վերաբերյալ, ավտոբուսի շարժման, նատեցման և իշեցման ժամանակ կարգ պահպանի:

Զբոսաշրջային և հատուկ փոխադրումներ իրականացնելու դեպքում խմբերի դեկավարների ընտրությունը, ավտոբուսից օգտվելու և ուղեցուցակության ընթացքում վարքագծի մասին իրահանգավորումն իրականացնում է պատվիրատուն:

Երեխաների գրոսաշրջային և հատուկ փոխադրումներ իրականացնելու դեպքում ավտոբուսի լրացքում ավտոտրանսպորտային շարժման ընթացքում պետք է լինեն փակ, ուղեցուցակով գտնվեն յուրաքանչյուր դրան մոտ:

4. (մասն ուժը կորցրել է 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

5. Ուղևորների, ուղեթեների և բեռների փոխադրումների իրականացումը թույլատրվում է ավտոտրանսպորտային միջոցների՝ արտադրող գործարանի կողմից կամ օրենքով սահմանված կարգով թույլատրված նատաւելերի և բեռնվածության սահմաններում:

6. Ավտովարորդի աշխատանքային հերթափոխի՝ աշխատանքային օրենսդրությամբ սահմանված նորմատիվային տևողությունը գերազանցող միջաւական և միջքաղաքային երթուղիների սպասարկումը պետք է կազմակերպվի երկու ավտովարորդով, ավտոտրանսպորտային միջոցները պետք է կահավորված լինեն քնելու տեղով:

7.

8.

(27-րդ հոդվածը փոփ., լրաց. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

(հոդվածը 30.07.21 [ՀՕ-314-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից մեկ տարի հետո)

Հոդված 28. Ավտովարորդներին ներկայացվող պահանջները

1. Ավտովարորդը պետք է ունենա «Ճանապարհային երթևեկության անվտանգության ապահովման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված՝ համապատասխան ավտոտրանսպորտային միջոցը վարելու անհրաժեշտ որակավորում:

2. Ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնելու դեպքում ավտովարորդները, բացի որակավորման ընդհանուր պահանջներից, պետք է ունենան՝

ա) կցորդով կամ կիսակցորդով փոխադրումների համար՝ բեռնատար ավտոմոբիլի կամ թամբային քարշակի բազային դասի ավտոմոբիլի 2 տարիների, իսկ լեռնային երթուղիների համար՝ 3 տարիների անընդմեջ վարման աշխատանքային փորձ.

բ) մարդատար-տարսի ավտոմոբիլներով փոխադրումների համար՝ Յ կարգի ավտոտրանսպորտային միջոցի վարման արնվագն մեկ տարվա փորձ.

գ) միկրոավտոբուսային կանոնավոր փոխադրումների համար՝ Դ կարգի ավտոտրանսպորտային միջոցի վարման մեկ տարվա կամ մարդատար տարսի ավտոմոբիլներով փոխադրումների 2 տարվա աշխատանքային փորձ.

դ) ավտոբուսային փոխադրումների համար՝ միկրոավտոբուսային փոխադրումների իրականացման երկու տարվա աշխատանքային փորձ.

ե) լեռնային ավտոբուսային փոխադրումների համար՝ ավտոբուսային փոխադրումների իրականացման երկու տարվա աշխատանքային փորձ.

զ) միջքաղաքային, միջաւական և լեռնային երթուղիներով մինչև 16 տարեկան երեխաների խմբի փոխադրումների համար՝ երեք տարվա նշված երթուղիներով փոխադրումների իրականացման անընդմեջ աշխատանքային փորձ:

Գործող լեռնային երթուղուց ավտովարորդին այլ երթուղու սպասարկմանը տեղափոխելու դեպքում պետք է անցկացվի երկու օր տևողությամբ փորձաշրջան, իսկ լեռնային երթուղում ավտոբուսի մակնիշի փոփոխության դեպքում՝ չորս օր տևողությամբ:

2.1. Կառավարությունը կարող է սահմանել ընդհանուր օգտագործման ավտոմոբիլային տրանսպորտով փոխադրումներ իրականացնելու դեպքում ավտովարորդների եթիկայի կանոններ:

3. Օրվա ընթացքում ավտովարորդի կողմից ավտոմոբիլի վարման առավելագույն տևողությունը, ներառյալ՝ արտաժամ աշխատանքը, չպետք է գերազանցի 9 ժամը, շաբաթվա ընթացքում՝ 48 ժամը: Ավտովարորդների ամենօրյա անդադար հանգստի ժամանակը չպետք է պակաս լինի 10 ժամից, իսկ իրավասու մարմինների թույլտվությամբ՝ շաբաթվա 2 օրը 8 ժամից ոչ պակաս տևողությամբ: Առանց ընդմիջման՝ 4 ժամից ավելի տևողությամբ, ընդհանուր օգտագործման ավտոտրանսպորտային միջոցի վարելն արգելվում է:

(28-րդ հոդվածը լրաց. 20.11.14 ՀՕ-168-Ն, փոփ. 16.12.16 ՀՕ-17-Ն)

(հոդվածը 30.07.21 [ՀՕ-314-Ն](#) օրենքի փոփոխությամբ ուժի մեջ կմտնի նույն օրենքի պաշտոնական իրապարակումից մեկ տարի հետո)

Հոդված 29. Անցումային դրույթներ

1. Սույն օրենքի 17-րդ հոդվածի երկրորդ մասն ուժի մեջ է մտնում օրենքի ուժի մեջ մտնելու պահից 6 ամիս հետո:

2. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակմանը հաջորդող տասներորդ օրվանից:

**Հայաստանի Հանրապետության
Նախագահ**

Ո. Քոչարյան

2006 թ. դեկտեմբերի 21
Երևան
ՀՕ-233-Ն